

WELCO

BIENV

H

DOMME

TUEVES 16 DE ABRIL DE 1953

mas europea.
«Bienvenido, Mr. Marshall», exclusiva de Cifesa, ganará la atención de todos los espectadores, porque, además de la simpatía y gracia insuperables, posee una actualidad palpitante. «Bienvenido, mister Marshall» es la película de nuestros días y de siempre.

APOLO
Hoy noche, a las 10'30
Homenaje al eminente tenor
Ricardo Mayral
Ultima representación de
PER FAVOR, DEIXA'M LA DONA!
Y
LOS CLAVELES
(Soberbio reparto)

A partir de mañana:
BONAVIA - MESTRES
presentarán el reportaje en dos partes
LO QUE EL TIEMPO SE LLEVÓ

3-D

Gengis Khan
EL GRAN GUERRERO MONGOL

El Acuerdo cinematográfico

LA VANGUARDIA

945
UZ
A
NS

el tribunal
ólaves anu-
li Khan, pa-
a.
se musulmán
un tribunal
e reservó el
dictámenes
a, apoyo y
ría de cua-
s la custodia
lausulas del
contiene nin-
denico de su
Rita de nin-
o arreglo si-

ta doña Beatriz de B
el príncipe de Torio
ros de Argentina. Bu
director cinematográ
de Orduña.—EFE.

Mañana, a las 10
**TODOS LOS CO
TONES DE BAR
VARAN UNA M
CION:**

TEATRO V
PARA VER LA V
DE NUEVOS Y
PRESE

JUM
ENMARCADOS E
PLETORICA DE
DINAM

«LAS MO
DE BENGOL
y Mtro. LOP
SOLO POR 7

**EL SEXTO FESTIV
NAL DE CINE**

Con asistencia de
Cannes (Francia).
inaugura en Cannes s
ternacional del Cine
festival, en La Grole
decas de las 28 nac
durante dos semanas
rán 74 películas, de
de fama, 200 persona
dial y 200 periodistas
Seis naciones, Espa
tina, Perú, Venezuela
rán películas hablan
Están invitados al
tetas españoles: Pac
bré, Fernando Fernán
Lederna, la estrella d
la española, realizada
levisión norteamerica

**¡Intrigante!
¡Cautiv**

Tres cualidades n
un sol

PILAR
LORENGAR
JOSE ISBERT
MANUEL GOMEZ RUI
CARLOS MARCO Y

Los cinco

El somni europeu

El clima que es respira entre els països europeus després de la guerra és de desconfiança i ressentiment, la qual cosa dificulta una entesa entre les nacions per a la reconstrucció d'un continent absolutament devastat. Amb la fi del conflicte es pretén establir un marc que constitueixi una aproximació entre vencedors i vençuts en el si d'un continent que pugui prendre un destí propi entre les seves mans. L'any 1950 Robert Schumann, ministre d'Afers Exteriors de França que serà recordat com el "pare d'Europa", fa una crida voluntària a les diferents nacions perquè se sotmetin a una autoritat comuna única en matèria de producció d'acer i carbó, cosa que esdevé la primera proposta oficial concreta d'integració a Europa. L'objectiu de la proposta és doble: d'una banda, el control unificat de dos sectors fonamentals per a la indústria armamentística per dificultar d'aquesta manera la possibilitat de conflictes armats entre els països adherits a la iniciativa; de l'altra, dotar Europa d'una capacitat de producció autònoma mitjançant una acceleració de la dinàmica econòmica.

Tot i l'acollida desigual entre les diverses nacions, el 18 d'abril de 1951 es signa el Tractat de París, mitjançant el qual es constitueix la Comunitat Europea del Carbó i l'Acer (CECA) amb la participació d'Alemanya, França, Itàlia, Bèlgica, els Països Baixos i Luxemburg, el que es coneix com a "grup dels sis". Durant els anys següents es posen en marxa diverses iniciatives, però és l'any 1957, amb la signatura del Tractat de Roma, que es decideix avançar en la cooperació econòmica, política i social i es crea la Comunitat Econòmica Europea (CEE). Aquesta esdevé

una entitat internacional de caire supranacional dotada de capacitat autònoma de finançament; paral·lelament, el mateix document crea la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica (EURATOM). D'aquesta manera es delimita l'escenari d'un mercat comú europeu que potencia la revitalització europea.

L'aliança amb els EUA, que veuen Espanya com un enclavament estratègic enfront del bloc comunista, permet la fi de l'aïllament internacional i una certa obertura de l'economia espanyola. Espanya segueix essent un país molt allunyat de les economies de les democràcies europees, malgrat que les destrosses que havien patit aquestes foren semblants a les que va ocasionar la Guerra Civil. El 1950 neix la Sociedad Española de Automóviles de Turismo (SEAT), fruit de l'acord entre l'Instituto Nacional de Industria y la Fiat italiana; són dies en què Espanya té el BiScooter o "Zapatilla"; d'Autonacional BA, com a gran joia de la fabricació nacional de la dècada. El país entra a formar part de la Unió Europea a partir de l'any 1955, però es troba encara molt lluny del panorama europeista d'unificació; tant és així que, de fet, Espanya no entrarà a formar part de la CEE fins a l'any 1985, que també és quan, després d'un referèndum, entra a l'OTAN. Dins un panorama aïllacionista i conservador com l'espanyol, destaca que Ana Mariscal es converteixi, l'any 1953, en la primera dona que dirigeix una pel·lícula a Espanya amb "Segundo López, un aventurero urbano", que relata les peripècies d'un home madur de Càceres que es ven el negoci per anar a provar fortuna a Madrid, reflex de bona part de la realitat social espanyola.

1500cc

“EUROPA NO ES HARÁ D’UNA SOLA VEGADA NI EN UNA OBRA DE CONJUNT; ES HARÁ GRÀCIES A REALITZACIONS CONCRETES QUE CREÏN EN PRIMER LLOC UNA SOLIDARITAT DE FET. L’AGRUPACIÓ DE LES NACIONS EUROPEES EXIGEIX QUE L’OPOSICIÓ SECULAR ENTRE FRANÇA I ALEMANYA QUEDI SUPERADA, DE TAL MANERA QUE L’ACCIÓ EMPRESA LES HAGI D’AFECTAR EN PRIMER LLOC”

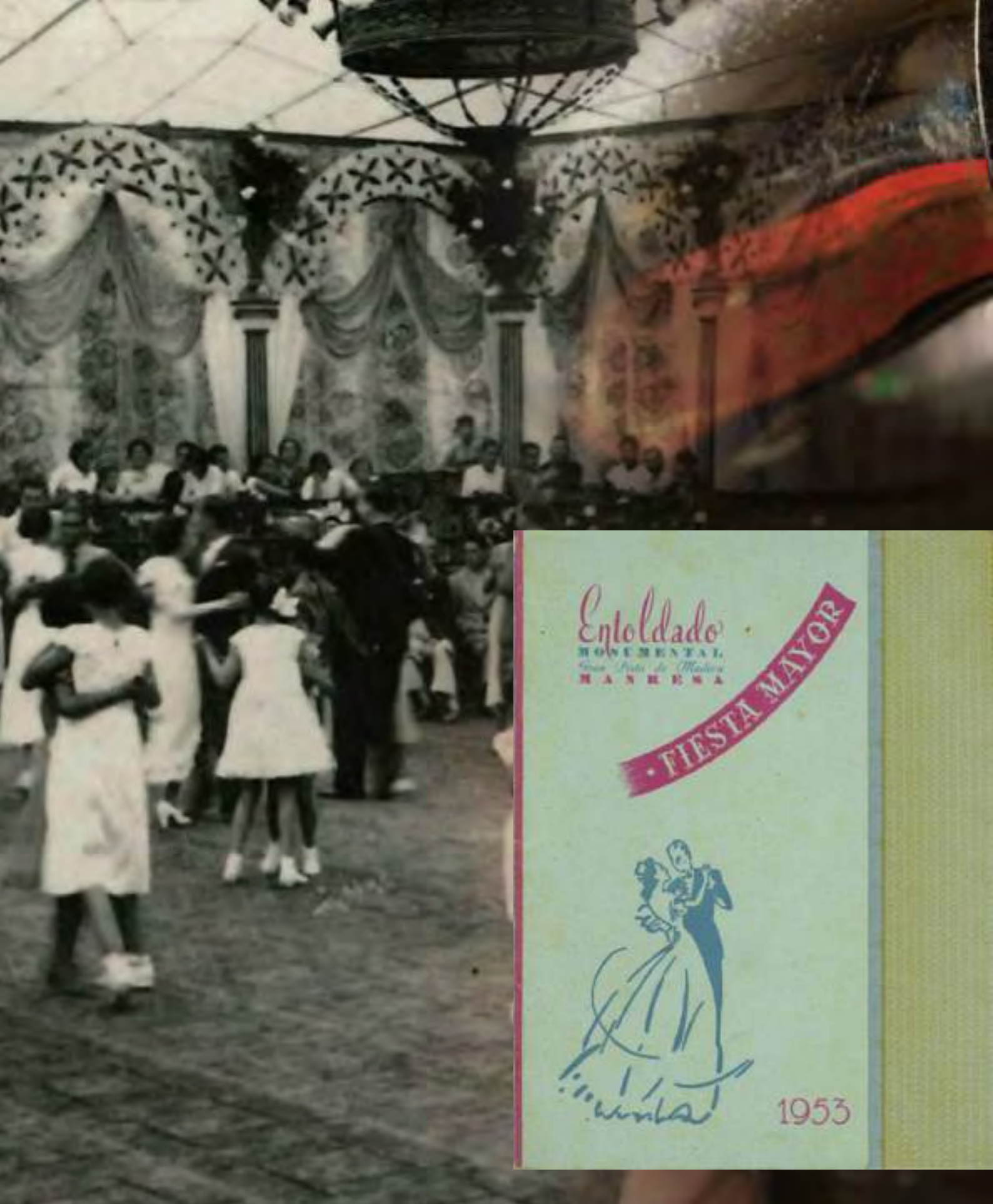
Robert Schumann
Ministre d’Afers Exteriors de França

JOSEP Mª TUÑÍ RIERA

Responsable d’assessoria jurídica d’Asociación Mutual Layetana

Amic i company a la facultat de dret de José Vidal-Ribas Zaragoza, la seva relació amb l’Asociación Mutual Layetana es remunta al seu pare, que en fou agent extern d’assegurances. Els seus inicis es remunten a l’any 1958, just en acabar la llicenciatura, i tenen un començament ben curiós. Mentre redactava una tesina quan estudiava a l’Escola Social va editar un pamflet en el qual atacava les mútues d’accidents de treball; aquest va arribar a la direcció de Layetana i, després de discutir-ne els continguts, el van contractar com a advocat extern que col·laborava amb el seu amic Vidal-Ribas, que era advocat de l’entitat, i li van concedir poders per a plets. Un temps després Vidal-Ribas fou nomenat director i ell va anar adquirint més funcions; amb la defunció del seu amic i l’arribada del seu successor, Silvano Claramunt, va començar a exercir també com a secretari de les juntes que se celebraven. La fusió amb Mútua Manresana la recorda com una època amb un volum de feina extraordinari, en la qual ell atenia qüestions legals mentre Claramunt duia el pes de les negociacions. Durant els deu anys següents es va dedicar a gestionar els judicis anteriors a la fusió de les dues antigues mútues, en aquells moments ja Mútua Intercomarcal. L’any 2001, en complir els 65 anys, es va jubilar i va donar per acabada la seva relació professional amb la Mútua. De tots aquests anys de tasca professional recorda amb especial afecte els primers directors que va conèixer: el senyor Palmada i el senyor Garcia. “Uns sants barons” de qui explica que seien l’un davant de l’altre compartint despatx. Pel que fa a la futura evolució del mutualisme, a banda dels dissenys ministerials que l’obliguin a una fusió, Mútua Intercomarcal té en el seu sí les persones per “no subsistir, sinó progressar durant molts anys i segles, si Déu vol”.

Entoldado
GOVERNAMENTAL
Sua Sede de Madureira
H A N D E S A

FIESTA MAYOR

1953

A close-up photograph of a vintage sewing machine. The machine is made of polished metal and has a piece of white paper taped to its side. The paper has handwritten text in a cursive script. The background is dark and out of focus, showing the intricate details of the machine's mechanism.

*Temps efímers,
fugisser com una mirada,
aturat, complaent,
quan senti el caliu
de la meua estimada.*

década dels 50

1950-1959

Al llarg de l'any 1950 l'Asociación Mutual de Seguros Layetana dota de nou material quirúrgic, radiològic i electroterapèutic el dispensari situat a la seu social de l'entitat; paral·lelament, es procedeix a l'ampliació i millora dels consultoris d'especialitats mèdiques per a l'Assegurança de Malaltia del carrer Aragó. A Madrid mor el director i fundador de l'Asociación Mutual de Seguros Layetana, Luís de Plandolit Casamitjana, que ostenta la presidència des de la seva fundació. José Vidal-Ribas Güell n'esdevé el nou director. El nou president és Amado Casajuana Pfeiffer, fins a aquell moment vicepresident de l'entitat també des de la seva fundació, i que al seu torn és substituït per Saturino Oliver Gras.

El dia 30 de novembre es reuneixen a Barcelona un grup d'associacions patronals i es decideix crear la Mutua de Asociaciones para Pensiones de Accidentes (MAPA), amb la següent composició dels càrrecs directius:

Presidents: Jaime Franzzi i Marcel·lí Morera Amat

Directors: Pedro Creueras Terán i Justo Sánchez Pazos

El 1952 és l'any de la celebració del 20è aniversari de la fundació de l'Asociación Mutual de Seguros Layetana. Les xifres presentades il·lustren que el nombre de mutualistes ascendeix als 2.500, amb una població assegurada de 23.500 treballadors i amb una recaptació durant l'exercici que ascendeix a 7.529.218,20 pessetes. Aquests bons resultats permeten que durant el transcurs de l'any 1953 s'impulsin obres de millora de la Clínica Layetana per ampliar les instal·lacions amb la construcció d'una nova planta.

Cap al 1955 el sector de les mútues experimenta un creixement notable i s'arriba a una xifra de 191 entitats. Aquest any veu desaparèixer un altre dels fundadors i conseller de l'Asociación Mutual de Seguros Layetana, Josep Llaudet Soler. En la Junta General es nomenen com a consellers el senyor Enric Llaudet Ponsa, fill del fundador de l'entitat, el senyor Lluís Cantarell Cornet i el senyor Jaume Torrellas Campos.

Ramon Novell Andreu, secretari de la Mútua de Tàrrrega, aconsegueix il·lusionar els accionistes de la Mútua per comprar el solar del Palau dels Marquesos de la Floresta; proposa reconstruir la façana amb les mateixes pedres originals i dissenyar el seu interior d'acord amb el disseny també original. La signatura de l'escriptura de compra del solar té lloc el 23 d'abril de 1955.

L'any 1956 destaca el Decret del 22 de juny pel qual s'aprova el text refós de la legislació d'accidents de treball, s'unifica la regulació de l'assegurança d'accidents, se suprimeixen les diferències entre els tres règims existents fins al moment (agricultura, indústria i mar) i es milloren les prestacions per invalidesa, mort i supervivència.

El 25 de gener de 1957, l'Associació Mutual de Seguros Layetana compra l'edifici situat a la Gran Via de Barcelona com a conseqüència natural del creixement de la seva activitat, que l'havia empès a anar ocupant diversos pisos de l'immoble. El dia 13 de juny se celebren diversos actes en commemoració del 25è aniversari de l'activitat de l'Associació Mutual de Seguros Layetana en el camp dels accidents de treball, si bé també col·labora en la gestió de l'assegurança obligatòria de malaltia.

El dia 30 de març de 1958 cal lamentar la desaparició de Josep Mª Catasús Roca, mutualista i fundador de l'Associació Mutual de Seguros Layetana; el seu fill, Francisco Catasús de la Cruz, s'incorpora com a vocal de la Junta Directiva en substitució del seu pare.

Després d'un llarg procés de reformes no exempt de dificultats, el dia 4 de maig de 1958 es celebra el solemne acte d'inauguració i benedicció del reconstruït Palau del Marquesos de la Floresta, que esdevé la seu de la Mútua de Tàrraga.

L'any 1959 el sector de les mútues ha experimentat un creixement molt significatiu; en aquests moments contempla un total de 244 entitats en actiu i assoleix la xifra màxima en tota la història del mutualisme d'accidents de treball. Aquest mateix any veu desaparèixer un altre dels fundadors de l'Associació Mutual de Seguros Layetana, José Vidal-Ribas Güell, expresident de l'entitat i director en el moment de la seva defunció. En la reunió celebrada l'11 de desembre s'acorda que el substitueixin els senyors Francisco P. García Aguilar i Manuel Palmada Villalba, que fins al moment exercien com a sotsdirectors.

LA PREVISIÓN MUTUA MONTAÑESA DE SEGUROS
MUTUA GRANADINA DE SEGUROS
MUTUA RURAL DE AGRARIA VALENCIANA
PREVISIÓN SOCIAL
SEGUROS MUTUOS PARA ACCIDENTES DEL TRABAJO
MUTUALIDAD DE TRANSPORTISTAS DEL NORTE DE ESPAÑA
FIMAC
SINDICAL AGROPECUARIOS
MUTUA PELAYO
MUPAG
MUTUA IGUALADINA
MUTUA PATRONAL DE BAZTANDARRA
MUTUALIDAD NAVIERA
GUANARTEME MUTUA MURCIANA DE SEGUROS
PATRONAL MINERA DEL SUROESTE
MUTUA LEVANTE
MEDITERRÁNEA
UNIÓN MUTUA TINERFEÑA
INDUSTRIAS AGRÍCOLAS DE NOVELDA
ASEPEYO
A.M.A.T.
ASEPEYO
MUTUALIDAD SEGORBINA DE SEGUROS
UMIVALLE
MUTUALIDAD SEGORBINA DE SEGUROS
ASOCIACIÓN MUTUA PATRONAL VILMAR
MUTUA PATRONAL DE ACCIDENTES DE TRABAJO
MUTUA HARINERA DE
MUTUA METALÚRGICA
MUTUA MANRESANA

RA DE CATALU
 ãola de previsi
 RIA MUTUA
 DE VIZCAYA
 RICA DE SEGU
 ANZA ASOCIACI
 RESERVOS MUTUOS A FUNDACI
 MUTUA UNIVERS
 MUTUA PROVINCIAL PANAMA
 MUTUA CUJIPUZCOANA DE SEGUROS
 LA PREVISORA
 Mutualidad de
 Seguros Sociales
 MUTUA COMERCIAL
 ARAGONESE
 RESERVOS SOCIALES DE SEGUROS
 MUTUALIDAD GENERAL AGROPECUARIA
 MUTUA HISPANA
 DE PREVISI
 MUTUA COMERCIAL
 PAKEA
 LA SEGURIDAD MUTUA SOCIEDAD
 DE ACCIDENTES DE TRABAJO
 LA MUTUA
 HOSTELERA
 TUALIDAD MADEIRESA E HOSPITAL
 MUTUA GALLE
 TUALIDAD AGRI

JAUME GARRIGA PIFERRER

Expresident de la Mútua Manresana de Previsió Social i vocal de la Junta Directiva de Mútua Intercomarcal

La seva vinculació amb el mutualisme li ve de família. Just en néixer el seu pare el va fer de la Sociedad de Socorros Mutuos la Unió Jonquerenca. El 1949 va marxar del poble per anar a Barcelona i uns anys més tard es traslladà a Manresa. Es va casar i a través de Josep Calmet i Simeó Ubach va conèixer la Mútua Manresana d'Assegurances Socials. Per a Garriga, ells "van forjar la Mútua amb ganes de fer moltes coses" i van impulsar projectes com el del Centre Hospitalari de Manresa, i per això creu que es mereixen un enorme reconeixement. Al costat d'ells va ser vocal de la Junta Directiva de la Mútua Manresana i recorda l'esperit constructiu de les reunions encaminades a millorar l'atenció dels accidentats. Garriga creu que "la Mútua Manresana ha fet grans coses pel Bages i per l'estalvi de diners a la Seguretat Social", però alhora també apunta que "el retorn de l'Administració no ha estat sempre l'adequat, probablement influïda per la pressió de les companyies d'assegurances i les grans mútues". Actualment és encara mutualista i té plena confiança en el servei que Mútua Intercomarcal dona a la seva empresa centenària, que actualment dirigeix el seu fill. Participant directe de tots els processos de fusió, destaca "l'honradesa de totes les persones implicades". Recorda l'emotiu homenatge que se li va fer en reconeixement a la seva trajectòria, amb més de 250 assistents, durant el qual se li va lliurar una placa en la inscripció de la qual es pot llegir: "Una vida dedicada al mutualisme i a la salut". Creu que la seva aportació a la Mútua ha estat en forma "d'illusió i entusiasme, vetllant perquè les coses es fessin ben fetes, donant sempre el màxim en benefici de l'entitat". Per definir la Mútua amb una paraula, creu que, sens dubte, triaria "confiança", i que el principal valor que transmet es troba en el vessant humà. Garriga pensa que "si la meua aportació a la Mútua ha servit per alguna cosa... ja estic agraït".

bocapoca

Espanya

obté un cert ressò internacional amb la concessió del Premi Nobel de Fisiologia i Medicina l'any 1959 al metge espanyol Severo Ochoa, tot i que resideix als EUA després d'haver-se exiliat durant els primers compassos de la Guerra Civil. El premi se li concedeix juntament amb Arthur Kornberg pels seus respectius descobriments dels mecanismes de la síntesi de l'ARN i l'ADN, que atresoren la clau de les instruccions genètiques de tots els organismes vius coneguts i d'alguns virus. Evidentment, els avenços posteriors en el camp de la medicina gràcies al desxiframent del codi genètic han estat espectaculars i han suposat una profunda millora en el tractament preventiu i pal·liatiu de les persones. Un altre avanç significatiu que es produeix són les investigacions del metge austríac Peter Safar, el pare de la respiració cardiopulmonar, popularment coneguda com a "boca a boca". El 1956 Safar comença a establir l'ABC de la tècnica: A d'aire, B de breath (respiració en anglès) i C de circulació. Aquest mètode esdevé immediatament el més estès per a la reanimació de persones inconscients o que han patit una parada cardiorespiratòria. És el creador també de la primera unitat de cures intensives als EUA i d'una organització que esdevindrà la futura Associació Mundial de Medicina en Emergències i Catàstrofes.

Tot i que la reanimació cardiopulmonar és un element universalment conegut i practicat en els nostres dies, resulta sorprenent descobrir que constitueix una tècnica relativament recent. La ràpida intervenció en els casos d'aturada cardiorespiratòria pot significar la diferència entre la vida i la mort del pacient; és per això que en el cas de les mútues d'accidents de treball l'ús d'aquest tipus de tècniques d'urgència significa una eina de vital importància en l'atenció immediata a l'accidentat.

MAGÍ MATEU ARGELICH

Membre de la Junta de Mútua de Tàrraga

Magí Mateu relata orgullós els esdeveniments que es van desenvolupar al voltant del Palau dels Marquesos de la Floresta, que fou l'edifici emblemàtic de la Mútua de Tàrraga i en el qual va créixer l'entitat. El dia 7 de desembre de 1940 el Palau dels Marquesos de la Floresta es va ensorrar i després d'un intent d'apuntalar el que quedava es va esfondrar definitivament. La Mútua de Tàrraga va adquirir el solar i va iniciar-ne les obres de reconstrucció cap a l'any 1954, dirigides per l'arquitecte Adolf Florensa, vinculat a l'Ajuntament de Barcelona. La inauguració es va celebrar el 1958 amb una festa sonada. El que més l'enorgulleix, després dels seus anys dedicats a la Mútua de Tàrraga, és que s'hagi convertit en una institució sentida per tothom, que hagi arribat a totes les persones independentment de la seva condició. Relata l'anècdota d'un treballador a qui li va caure una geganta, de la qual era portador; un company seu, per no dir-li que li havia caigut, li va preguntar: "Què cobrarà de la Mútua?". Fa memòria amb els seus companys dels Jocs Florals que es celebraven, o de la festa del mutualista, unes tradicions que avui en dia ja han desaparegut però que encara perduren en el seu record.